

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2338/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Хоровиц, адвокат из ..., против тужених Републике Србије- Министарство финансија, Пореска управа, Сектор за мењачке и девизне послове и игре на срећу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и „ФУЛ“ д.о.о. Чачак, чији су пуномоћници Душан Станковић, адвокат из ... и Мирослав Бојић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог „ФУЛ“ д.о.о. Чачак, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6541/2019 од 09.10.2019. године, на седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „ФУЛ“ д.о.о. Чачак, изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6541/2019 од 09.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6541/2019 од 09.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог „ФУЛ“ д.о.о. Чачак и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 1436/2019. од 26.03.2019. године, исправљена решењем истог суда П 1436/2019 од 30.05.2019. године, којом је у ставу првом изреке, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени „ФУЛ“ д.о.о. Чачак, да тужиоцу исплати износ од 3.254.800,00 динара, са законском затезном каматом од 1.10.2017. године до исплате; ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена Република Србија - Министарство финансија - Пореска управа - Сектор за мењачке и девизне послове и игре на срећу, да тужиоцу исплати износ од 3.254.800,00 динара, са законском затезном каматом од 1.10.2017. године до исплате; ставом трећим изреке обавезан је тужени „ФУЛ“ д.о.о. Чачак, да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 592.824,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој Републици Србији - Министарство финансија - Пореска управа - Сектор за мењачке и девизне послове и игре на срећу, накнади трошкове парничног поступка у износу од 200.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „ФУЛ“ д.о.о. Чачак је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), у вези члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 14.01.2010. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.254.800,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 97,3298 динара) представља противвредност 33.440,94 евра. Првостепена пресуда је донета 26.03.2019. године, а другостепена пресуда је донета 09.10.2019. године.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године („Службени гласник РС“ број 72/11), па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време подношења тужбе („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09).

Одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић